

ACC. NR. 5584

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Sonåland*

Upptecknat av: *Janni Ekman*

Härad: *Norr Skövde*

Adress: *Lund*

Socken: *Bäckbo*

Berättat av *Oscar Karlsson*

Uppteckningsår: *1938*

Född år *1900* i *Skövde*

Uppteckningen rör

Odens (den Ondes) jukt; nd. 7-8.

Vidskepliga människor; 1-6

Skriv endast på denna sida!

8 sid.

5584

Oskar Carlsson, som till
ylket är bageris bor i själva
Bäckens samhälls i omedelbar
närhet av kyrkan. Samhället
har både post- och telefonstation,
mejeri, två bagerier med café,
flera affärer etc., daglig buss-
förbindelse med Halmstad.

I samhället bor h. a.
en äldre par, Oskar Carlsson och
hans hustru Anna-Frida. Han...

1.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

5584

2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

lättest väl anskaffas hos dem, som
har för några år sedan hjälpt
dem att bli av med spöken, som
så begit deras stuga i besittning,
att de för en tid måst flytta där-
ifrån. De är nämligen till ytterlig-
het skockfulla och hemfallna
till ^{all} slags vidokkeleler och vörter.

De ha kroat stål och kristkors
örråd, både inom- och utomhus.

F. H. invanför dörren i prästugan
endå som krossade yxor. Sedan har
än bevändats mig av präster Hans-
son i Däckebo. Under sången ljyses
alltid en såg, och i spisen kross-
de vedtrån. De gå aldrig ut utan
att bära stål på sig. De ha blivit

Skriv endast på denna sida!

på förekomsten av troll och marer.

O. N. har ofta hört dem tala om det. Likaså är de mycket noggranna med att iakttaga ritna saker på ritna veckodagar, och att undvika vissa dagar. O. N. har t. ex. ofta hört gubben säga: "Nej se, den eller den dagen har vi inte gå ut, för det är en korsmissdag," eller liknande. För att slippa att gå utanför stugdörren, har de direkt utgång till verboden och ut-huset från stugan.

De frunt omtalade spöke-ri-erna ägde rum 1929 el. 1930. Det var Ann-Fias svogers arvidens system, som gick igen. Spöke-ri-erna

hade begynt upprepi, då de hade
sitt orrens. Men när de sen' flytta-
de nu, fortsatte de upprepi, och
till sitt jägdes de ändå ut i köket
för att till slut bli tunga flytta
därifrån för en kortare tid. O. K. är
skygga och jätta, och vi småningom
hade de kommit på, att han skulle
kunna skjutas bort spöket. Själva
hade de upprepade gånger försökt
att med hjälp driva bort det.

O. K. tyckte det var synd om de
gamla och gjorde därför med sin
hustru Lisa upp en plan, för att
få dem bort från sina tvångs-
reställningar. Det var en väldigt
appetit, som han först, efter de

gamles anvisningar fick utföra i
hela stugan. Bussat stal skulle
läggas överallt, där spöket skulle
kunna tänkas komma in. Sen
fick han med bussen göra kon-
sande rörelser om golvet. Där-
efter skjut han ut i luften. Och
det var då, som hans eget bidrag
till spökets bortdrivande, kom in
i handlingen. Det hela förvägick
en kväll i en särskild man-
gro, och hans hustru Lisa stod,
överbände för de gamla, bakom
kandem, kladd i en skynda. Som
O. K. skjut, skyndade han förbi
entrén, och så de gamla såg han-
ne och blevo övertygade om,

5584

och öföret försäker. Tunnan har
skjät, hade O. K. först frid från
en hel del verser i Östergötland,
dels en en "Sibylla" och dels en
psalmboken.

Oscar Nelsons, som själv är
en mycket vänlig, glad och öppen
natur, är av den uppfattningen,
att det är gummien, som är mest
skrockfull. Han har tidigare om
sommarna brukat arbeta i träd-
gårdar i Stockholm, och numera
har varit vedhuggare. Nu lever
de på sin pension, tillsammans
60 kr. i månaden. Huset är skuldfritt.

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Odens jakt.

5584

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

I Suggstorp i Bäckabo
socken finns en gammal jägare, omkring
80 år gammal, till yrket skomakare.
Han går allmänt under namnet,
Alfred "Tomt." Med honom brukar
Oscar Karlson, och hans bröder gå
ibland. För dem har en gång
Alfred Tomt berättat följande his-
toria:

En morgon, när han hade
begjvit sig ut i skogen för att skjiv-
ta tjäder, fick han plötsligt höra
ett durr på eroländ. Han stannade
och lyssnade. Drevet kom närmare
och närmare, och plötsligt kom
två ^{stora oroländ} hundar rusande fram till ho-
mmen, där han stod och lyssnade till

Skriv endast på denna sida!

Swistank
N. J. J. J.
Bäckabo o.m.
1938
Alfred N. Karlson
Per Oscar Karlson
1900 - 1901

drevet. De kom under fullt skall,
och sen' de kommit fram till
kammr, brödes inte drevet vidare.

Alfred Tomte tog upp bröd en min
ränsel och gav åt dem. Strax
därpå kom en fri herra i kung
hans riddande fram till kammr, och
Med undantag en bössan, var herra
fri örnigt inte jukt klädd. Han
sände sig till Alfred Tomte och sade:
"Vad gör du här? Vil du inte, and
deida är minna marker? Men ef-
tersom du varit hygglig och givit
minna kammr bröd, så må det vara
sunt fridenna gästen, och du skall
få skjuta så många fjäder dig lyst-
lov i dag." — Särmed frönnen harr.